

वानाशुभानां शुभाणां तथा पर्वतवाचिनाम् ।
वाजिनां बहुभिः संखे समन्तात् पर्यवारयन् ॥”
महीलः, पुं, (मह्यं जातः । जन + लः ।) मङ्गल-
ग्रहः । यथा, समयप्रदीपे ।
“रत्रौ रवाभौ सितगौ ह्याब्धी
हयं महीने विधुजे शराष्टौ ।
गुरौ शराष्टौ भृगुजे तृतीयं
शनौ रवाद्यन्तमिति चपायाम् ॥”
महीप्रः, पुं, (महीं धरतीति । धृ + कः ।)
पर्वतः । इत्यमरः । २ । ३ । १ । (यथा,
श्रीभागवते । २ । ७ । ३२ ।
“गौपैर्मंडे प्रतिहते ब्रजविप्रवाय
देवेशभिवर्षति यस्मिन् जपया रिरचुः ।
धर्तांश्छिन्नीसृमिव सप्तदिनानि सप्त-
वर्षां महीप्रमनचैककरे सलीलम् ॥”
महीं धरति उडुरतीति । धृ + कः । महीव-
हर्ता । यथा, तत्रैव । ३ । १३ । २६ ।
“उन्विप्रवालः खचरः कठोरः
सटा विधुन्वन् खररोमश्रवन् ।
खुराहताभः सितदंष्ट्र ईचा-
ज्योतिर्वभासे भगवान् महीप्रः ॥”
“महीप्रः पृथिव्या उडुर्गता ॥” इति तट्टीकायां
स्वामी ।)
महीपालः, पुं, (महीं पालयतीति । पाल +
अण् ।) राजा । यथा, मार्कण्डेयपुराणे ।
८८ । ६१ ।
“स पपात महीपृष्ठे शस्त्रसंघसमाहृतः ।
नीरक्तच महीपाल । रक्तवीजो महासुरः ॥”
(राजविशेषः । यथा, कथाचरितुसागरे ।
५६ । ७ ।
“चन्द्रस्वामिन् । महीपालो नाम्ना कार्यः
सुतस्त्वया ।
राजा भूत्वाचिरं यस्मात् पालयिष्यत्यर्थं
महीम् ॥”)
महीपाचीरं, स्त्री, (मह्याः प्राचीरमिव । सर्वदिक्षु
स्थितत्वात्तपालम् ।) समुद्रः । इति जिकाळ-
शेषः ।
महीभृत्, पुं, (महीं विभर्ति धरतीति । भृ +
क्त्विप् । “इत्यस्य पतिर्ज्ञति तुक् ॥” ६ । १ । ७१ ।
इति तुगागमचं ।) पर्वतः । यथा, कुमार-
सम्भवे । १ । २७ ।
“महीभृत्ः पुत्रवतीरपि इष्टि-
स्तस्मिन्नपत्ये न जगाम हृत्तिम् ।
अनन्तपृथ्व्यस्य मधोर्हि चूते
हरेः फमालाः सविशेषवज्राः ॥”
(महीं विभर्ति पालयतीति । भृ + क्त्विप् ।)
राजा । यथा, मार्कण्डेयपुराणे । ८१ । १३ ।
“ये ममानुगता नित्यं प्रसादधनभोजनैः ।
अनुभूतिं भुञ्जते तेभ्य जुष्यन्त्यन्वमहीभृताम् ॥”
महीमयः, त्रि, (मह्या विकारोऽवयवो वेति ।
मही + मयट् ।) जलिकानिर्मितः । यथा,—
मार्कण्डेयपुराणे । ६३ । ७ ।

“तौ तस्मिन् पुलिने देवाः कृत्वा र्क्षतिं
महीमयीम् ।
अहंवाचक्रतुस्तस्याः पुष्यधूपाधितपैथेः ॥”
महीरहः, पुं, (मह्यं रीरहित जायत इति ।
रह + कः ।) ट्टचः । इत्यमरः । २ । ४ । ५ ।
(यथा, विष्णुपुराणे । १ । १५ । १ ।
“तपश्चरन्तु पृथिवीं प्रचेतःसु महीरहाः ।
अरक्ष्यमानामाववृक्षभूवाच प्रजाचयः ॥”)
शाकट्टचः । इति राजनिर्घण्टः ।
महीलता, स्त्री, (मह्या लतेव ।) किञ्चुलुकः ।
इत्यमरः । १ । १० । २१ । (विशेषोऽस्याः
किञ्चुलुकशब्दे ज्ञातव्यः ।)
महीसुतः, पुं, (मह्याः सुतः ।) मङ्गलः । इत्य-
मरः । १ । ३ । २५ । (यथा, ट्टचतुर्वि-
तायाम् । १०४ । १४ ।
“रिपुमदकीपभयानि पञ्चमे
तनयज्ञताञ्च मुचो महीसुते ।
दुतिरपि नास्य चिरं भवेत् स्थिरा
श्रिरवि कपेरिव मालती जता ॥”)
महेन्द्रः, पुं, (महती इच्छा यस्य । इच्छ
वामाधिकः ।) महाशयः । इत्यमरः । ३ । १ । ३३ ।
(यथा, ट्टचतुर्विंशितायाम् । १६ । ६८ ।
“प्रबलान्धनिमहेच्छयवसायपराक्रमोपेतः ॥”)
महेन्द्रः, पुं, (मह्यं चावाधिन्द्रच ऐश्वर्यवानि-
त्यर्थः ।) विष्णुः । इति महाभारते तस्य सहस्र-
नामस्तोत्रम् । शुकः । (यथा, भागवते । ६ । १ । ३६ ।
“कृत्वयस्तुपाकर्ण्य महेन्द्रमिदमब्रवीत् ॥”)
जम्बुद्वीपस्य पर्वतविशेषः । इति मेदिनी । रे,
२०० । (स च सप्तकुलाचलानामन्यतमः ।
यथा, मार्कण्डेये । ५७ । १० ।
“महेन्द्रो मलयः सद्यः सुक्तिमाशुचपर्वतः ।
विन्ध्यश्च पारिपाचश्च सप्तैवात्र कुलाचलाः ॥”)
महेन्द्रकदली, स्त्री, (महेन्द्रसम्भवा तद्वर्णा वा
कदली ।) कदलीभेदः । इति राजनिर्घण्टः ।
महेन्द्रनगरी, स्त्री, (महेन्द्रस्य नगरी ।) अमरा-
वती । इति शब्दरत्नावली ।
महेन्द्रवारणी, स्त्री, (महेन्द्रवरणयोरेवं प्रिय-
त्वात् । अण् । ङीष् ।) लताविशेषः । बहु
माकाल इति भाषा । तत्पर्यायः । चित्रवल्ली २
महाफला ३ महेन्द्रो ४ चित्रफला ५ जपुषी ६
जपुषा ७ व्याहारा ८ विशाला ९ दीर्घवल्ली १०
महत्फला ११ महदादयो १२ ट्टचतुफला १३
ट्टचदारणी १४ सौम्या १५ गजचिभिटा १६
चित्रदेवी १७ धनुःश्रेणी १८ सास्रकर्णी १९
मरुसम्भवा २० । अस्या गुणाः । इन्द्रवारणी-
गुणाधिकत्वम् । रसे वीर्यं विपाके च किञ्चिद्-
गुणाधिकत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।
महेन्द्राक्षी, स्त्री, (महेन्द्रस्य भार्येति । महेन्द्र ।
“पुयोगादाख्यायाम् ॥” ४ । १ । ४८ । इति ङीष् ।
“इन्द्रवरुणेति ॥” ४ । १ । ४९ । इति आनुगा-
गमः ।) इन्द्रभार्या । इति शब्दरत्नावली ।
(यथा, महाभारते । १ । ४१ । १३ ।

“तता सुहृर्भाङ्गवानेरावतशिरोमतः ।
आजगाम महेन्द्राय्या शुकः सुरगर्भैर्वृतः ॥”)
महेरवा, स्त्री, (महत् ईरखं प्रेरखमस्याः ।
यद्वा, महं गजोत्सवमीरयतीति । ईर + लुः ।
टाप् ।) शुककौट्टचः । इत्यमरः । २ । ४ । ३४ ।
महेरवा इत्यपि पाठः । इत्यमरटीकायां
भरतः । (यथास्याः पर्यायः ।
“शुककौ गजभस्या च सुवहा सुरभीरवा ।
महेरवा कुन्दरकी वलकी च बहुसवा ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
महेला, स्त्री, (मह्यते पूज्यते इति । मह् +
“लिकल्यनिमहीति ॥” उणा० । १ । ५५ । इति
इलच् ।) एशोदरादिलादिकारखेकारः । यद्वा,
महस्योत्सवस्य इला भूमिः ।) नारी । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, नवीन्दे । २ । ५८ ।
“ससुप्तमहेलाभिस्फुरित-
गुणाभिस्तत्कारमहेलाभि
श्रीः प्रवरमहेलाभिस्तथैव
युवर्षक्तिभिः परमहेलाभिः ॥”)
महेलिका, स्त्री, (महेल + लार्थे कन् । टाप् ।
अकारस्यत्वम् ।) नारी । इति शब्दरत्ना-
वली ।
महेशः, पुं, (महान् ईशः ।) शिवः । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, शिवश्वानम् ।
“ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चाच-
चन्नावतंसम् ॥”)
महेश्वरः, पुं, (महेशो बध्यते वशीक्रियते येन
जप्योऽनन्यत्वात् ।) श्रीफलट्टचः । इति
शब्दचन्द्रिका ।
महेश्वरः, पुं, (मह्यं चावाचीश्वरश्च कर्तुमकर्तुं-
मन्यथाकर्तुं वा समर्थः । यद्वा, महत्त्वा
महाभावया ईश्वरः ।) शिवः । इत्यमरः ।
१ । १ । ३२ । अस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—
“विन्ध्यस्थानाच्च सर्वेषां महतामीश्वरः खयम् ।
महेश्वरश्च तेनैव प्रवदन्ति मनोविषयः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसंख्ये ५३ अध्यायः ।
अस्य विवाहसरस्वतं यथा,—
“महेश्वरसमायुक्तमोदशं यः सुरैर्बुद्धदा ।
सततं तस्य कल्याणं वाञ्छितश्च भविष्यति ॥”
इति कालिकापुराणे शिवविवाहे ४३ अध्यायः ।
(परमेश्वरः । तदुक्तं न्यायशास्त्रे ।
वायोर्नैकादश तेषु गुणा
जलचितिप्राग्भृतां चतुर्दश ।
दिक्कालयोः पञ्च यज्ञेषु चान्तरे
महेश्वरोऽष्टौ मणसस्यैव च ॥”
महान् ईश्वरः प्रजानां प्रभुः । ऐश्वर्यशाली
राजा । यथा, महाभारते । १ । २२८ । २६ ।
“ततः शक्रोऽतिवर्षकुञ्जिदशानां महेश्वरः ।
पादरं गजमास्थाय ताडुभौ सप्तप्राजवत् ॥”)
महेश्वरकरच्युता, स्त्री, (महेश्वरस्य करात् च्युता ।)
करतोयानदी । इति कैचित् । गौरीविवाह-
समये शब्दरत्नरत्नितसंप्रदानतोयप्रभवत्वात्